

Σε οριακό σημείο!

Ελπίζουμε στην κυβέρνηση να πήραν το μήνυμα. Ότι έχουν εξαντληθεί τα κοινωνικά και πολιτικά όρια επιβολής νέων περικοπών και νέων φόρων.

Οι αριθμοί από μόνοι τους καταγράφουν τα αρνητικά δεδομένα της οικονομίας, αλλά όχι τις αγωνίες των ανθρώπων. Οι οποίοι χρειάζονται ενέργειες και όχι εξαγγελίες, πράξεις και όχι λόγια, λύσεις και όχι σχέδια, ελπίδα και προσδοκία για το μέλλον και όχι απαισιοδοξία και αβεβαιότητα.

Τα προβλήματα του κόσμου πρέπει να γίνονται και προβλήματα της Κυβέρνησης, και όχι τα προβλήματα της Κυβέρνησης να γίνονται προβλήματα του κόσμου, όπως χαρακτηριστικά τονίζει και η ΕΣΣΕ.

Η κοινωνία σε τέλμα!

Η κρίση και η πολιτική σκληρής λιτότητας, έχουν οδυνηρές συνέπειες. Ιδίως οι κοινωνικές επιπτώσεις, αρχίζουν και λαμβάνουν εφιαλτικές διαστάσεις.

Η μεσαία τάξη θίγεται και η αγωνία της από τη δραματική μείωση του εισοδήματος έχει βάλει τη σφραγίδα της στις εξελίξεις της περιόδου.

Από την άλλη, ο συνδυασμός της αυξανόμενης ύφεσης και της φορολογικής πίεσης διαμορφώνουν συνθήκες ασφυξίας στην αγορά και στα νοικοκυριά. Έτσι, κυριαρχεί στην ελληνική κοινωνία ένα κλίμα ανασφάλειας που διχάζει τους πολίτες και απειλεί την εργασιακή ειρήνη και την κοινωνική συνοχή.

Ανάπτυξη, εδώ και τώρα

Αρκετά με τη λιτότητα, λοιπόν. Είναι η ώρα, επιτέλους, η κυβέρνηση να ασχοληθεί σοβαρά, και με την ανάπτυξη!

Τί προτείνουν οι κοινωνικοί φορείς; Καταρχήν, είναι απαραίτητη η διαπραγμάτευση με ΕΕ, ΔΝΤ, ΕΚΤ για επιμήκυνση της περιόδου δημοσιονομικής προσαρμογής (μείωση ελλείμματος κάτω του 3%), ώστε να υπάρξει η δυνατότητα απελευθέρωσης πόρων από τον κρατικό προϋπολογισμό για ενίσχυση της ρευστότητας, ανάπτυξης και των δημοσίων επενδύσεων, μέσω του ΕΣΠΑ και ως εκ τούτου και αύξησης των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού.

Ουσιαστικό άνοιγμα

Επιπλέον, επείγει η άρση εκείνων των εμποδίων που δημιουργούν συνθήκες ασφυξίας στην επιχειρηματικότητα, η απελευθέρωση των σύγχρονων παραγωγικών δυνάμεων, το άνοιγμα όλων των αγορών και επαγγελμάτων, η εγκαθίδρυση όρων πραγματικού ανταγωνισμού. Εντούτοις, το όποιο άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων και της αγοράς υπηρεσιών θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις σοβαρές πιθανότητες συγκέντρωσης και ολιγοπώλησης που μπορεί να προκύψουν και τελικά χειραγώγησης των τιμών καθώς και την ενδεχόμενη απαξίωση περιουσιακών στοιχείων των επαγγελματιών.

Φρένο στον κρατισμό

Σε ό,τι αφορά τα δημοσιονομικά, εδώ πραγματικά υπάρχει μονόδρομος. Απαιτείται κυρίως ο αυστηρός έλεγχος και η μείωση των πάσης φύσεως δαπανών τόσο της κεντρικής κυβέρνησης όσο και του ευρύτερου δημόσιου τομέα – με έμφαση στην καταναλωτική δαπάνη, στην εξυγίανση των αδηφάγων ΔΕΚΟ, στα νοσοκομεία και στον ευρύτερο τομέα της Υγείας, καθώς και στις κρατικές προμήθειες. Έτσι, θα υπάρξει και περιστολή της κρατικής πατρωνίας στην οικονομία.

Συναντήσεις άνευ ουσίας

Πολλοί φοβόμαστε όμως, ότι οι εθιμοτυπικές συναντήσεις του πρωθυπουργού με τα συνδικάτα και τις εργοδοτικές οργανώσεις, στα πλαίσια της ΔΕΘ, δεν είχαν καμία ουσία. Μην ξεχνάμε, ότι η οικονομική πολιτική στη χώρα μας καθορίζεται πλέον από τους πισωτρες μας, μέσω του Μνημονίου. Άρα, τα αιτήματα των κοινωνικών εταίρων, μάλλον θα πάνε περίπατο!

Η ουσία, πάντως, είναι μία. Με πρόσχημα τον κίνδυνο χρεοκοπίας, η χώρα μας είναι υποχρεωμένη, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, να υλοποιήσει όλες εκείνες τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που όφειλε εδώ και χρόνια να είχε κάνει και τις οποίες το πολιτικό σύστημα κατονόμαζε ή και εξήγγειλε, αλλά δεν τολμούσε να προωθήσει.

Και φυσικά σήμερα, σε συνθήκες ύφεσης, το

Επειγόντως αλλαγή της οικονομικής πολιτικής ζητούν οι κοινωνικοί φορείς από την κυβέρνηση, πριν η οικονομία βουλιάξει ακόμη περισσότερο!

κοινωνικό κόστος αυτών των αλλαγών, γιγαντώνεται αναπόφευκτα.

Οι πολίτες αγωνιούν

Αν λοιπόν κατάφεραν κάτι οι κοινωνικοί

φορείς στις συναντήσεις τους με τον πρωθυπουργό, είναι να του μεταφέρουν ακριβώς την αγωνία των πολιτών, που βιώνουν τις δραματικές συνέπειες της κρίσης και των μέτρων του Μνημονίου.

Την πραγματική κατάσταση που επικρατεί στην οικονομία, με την απαισιοδοξία να έχει χτυπήσει «κόκκινο», εξαιτίας της άδικης, μονομερούς και σκληρής οικονομική πολιτική, που μας έχει επιβληθεί.

Λάθος «γιατρικό!»

Το δυσάρεστο είναι ότι η οικονομική στήριξη της ελληνικής οικονομίας από την Ε. Ε., την ΕΚΤ και το ΔΝΤ, αλλά και η οικονομική πολιτική, κινούνται μονομερώς στην κατεύθυνση της δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Η παντελής έλλειψη αναπτυξιακών στοιχείων καθώς και εισοδηματικών κοινωνικών ισοδύναμων στην επιβολή των μέτρων δημοσιονομικής πειθαρχίας, συρρικνώνουν την ζήτηση και κατανάλωση.

Έτσι, σύμφωνα με το ΙΝΕ-ΓΣΕΕ, παρατείνονται οι συνθήκες οικονομικής κρίσης και ύφεσης της ελληνικής οικονομίας κατά τα επόμενα χρόνια και δημιουργούνται, τόσο όροι στασιμότητας, όσο και όροι κραχ στην αγορά εργασίας με την αύξηση της ανεργίας.

Μια τέτοια προοπτική θα στερηθεί της αντοχής της ελληνικής κοινωνίας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την διάβρωση της κοινωνικής συνοχής και της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Πρέσα αλλά... τρόικα!

Η οικονομική πολιτική στο πλαίσιο της στρατηγικής, του χαρακτήρα και του περιεχομένου του Μνημονίου Συνεννόησης της Ελλάδας με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, προσδοκά την μείωση του δημόσιου ελλείμματος, τον έλεγχο του δημόσιου χρέους, την βελτίωση του επιπέδου ανταγωνιστικότητας και την σταθεροποίηση της

ελληνικής οικονομίας. Σωστοί στόχοι αυτοί. Πώς όμως;

Με σημαντική μείωση των μισθών, των συντάξεων και των εισοδημάτων, με καταλυτική απορρύθμιση (κραχ) των εργασιακών

σχέσεων και με παραμετρική, όσο και με θεσμική αποδόμηση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης.

Αδιέξοδο λιτότητας

Ωστόσο, η δομική αντίφαση των στόχων και του περιεχομένου των περιοριστικών και μονομερών αυτών μέτρων, σε σχέση με τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας, εμπεριέχουν, εκτός των άλλων, την παγίδα της λιτότητας.

Και αυτό γιατί παρατείνεται η ύφεση και δημιουργούνται συνθήκες ανησυχητικής αύξησης της ανεργίας και του πληθωρισμού, επιδεινώνοντας ακόμη περισσότερο, τόσο την αγοραστική δύναμη των μισθωτών, όσο και τις συνθήκες ανάκαμψης και εξόδου της ελληνικής οικονομίας από την κρίση.